

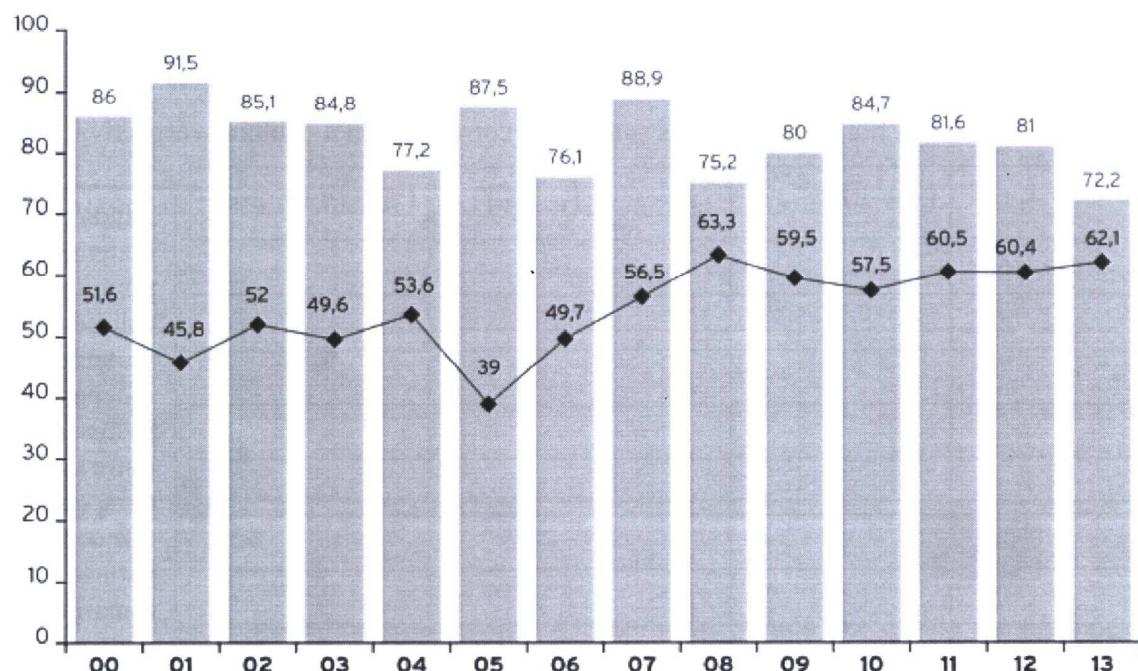
Actividade 2

a) CORRELACIÓN

Lamentable, non todos os órgaos doados reunen as condicións necesarias para seren trasplantados. Unha pregunta natural, ao respecto diso, é se a ideonidade dun órgano para efectuar un trasplante garda relación coa idade do doante?

Un posible método para responder é o de realizar un estudo no que se presenten, comparativamente, os datos referidos ás dúas cuestións implicadas. No seguinte gráfico as barras indican a idade media dos doantes de fígado, e a poligonal o % que puido ser trasplantado:

Figura 5.9. Porcentaxe de aproveitamento de fígados en relación coa idade media dos doadores

O estudo de **correlación** trata de avaliar ata que punto se poden relacionar mutuamente ambas as dúas casuísticas que, en xeral, denominaremos como **variables** (x e y) - aproveitamento dos órganos e idade media dos doantes, neste caso-.

Para iso construise un indicador, **coeficiente de correlación** (ideado polo matemático inglés Pearson) que, centrándose nas respectivas **medias** \bar{x} e \bar{y} de cada variable, primeiro calcula a variación conjunta -media- das dúas variables (**covarianza**:

$$s_{xy} = \frac{\sum (x - \bar{x}) \cdot (y - \bar{y})}{N};$$

$\sum \rightarrow$ suma dos productos das respectivas variacións
 $N \rightarrow$ nº de datos

maneira, quizais máis cómoda: $s_{xy} = \frac{\sum xy}{N} - \bar{x}\bar{y}$) e despois compara por cociente coas variacións

de cada unha das (**desviación típica**: $s_x = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N}}$). A **varianza** sería $\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N}$, antes de

fazer a raiz, e tal vez se calcule mais rapidamente assim: $V_x = \frac{\sum x^2}{N} - \bar{x}^2$).

Finalmente obtendremos o coeficiente de correlación: $r = \frac{S_{xy}}{S_x \cdot S_y}$ que **toma valores entre -1 e 1.**

Se dá negativo indica que a correlación é **inversa** (como se pode apreciar a simple vista neste exemplo). Se dá próximo a 0 a correlación e débil, e próximo a 1 (ou -1) é forte.

Exercicio: Completa a táboa e calcula as medias, as desviacións típicas, a covarianza e o coeficiente de correlación (na última fila debes poñer as sumas que corresponden á columna respectiva)

Ainda que a matemática permite tomar calquera das variables como independente (x), representando a outra en función dela, no caso que nos ocupa o más natural sería tomarmos como x a idade dos doantes e como y o aproveitamento dos órganos.

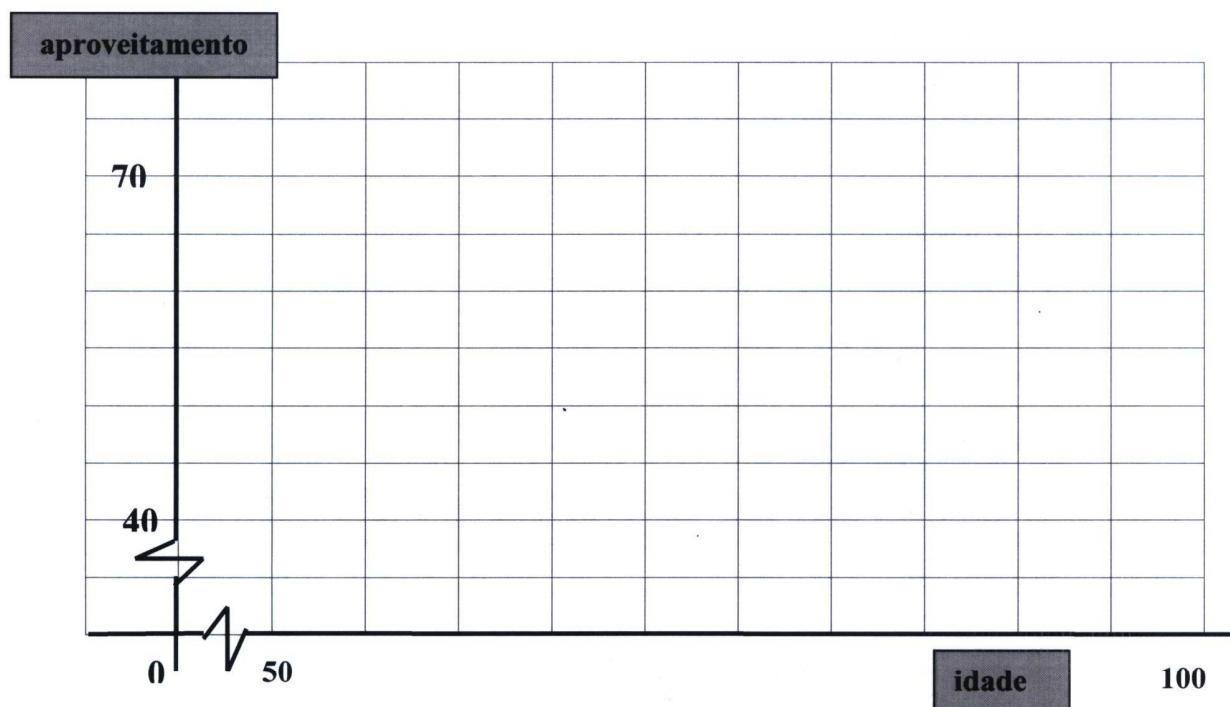
(Comproba-se obté : $\bar{x} = 82'27$; $\bar{y} = 54'36$; $s_x = 5'637$; $s_y = 6'918$; $s_{xy} = -22'93$; $r = -0'588$)

A correlación é, como se intuía, inversa, pero non é moi forte, mais bem medianeira. Isto indícanos que si, que a idade do doante é um factor de peso á hora de poder aproveitar os seus órganos, pero que debe haber outros factores que teñan tamén moita repercusión neste assunto.

Exercicio: Busca na rede que hábitos ou circunstancias podem deteriorar em excesso o fígado humano.

b) CONSTRUÍNDΟ FUNCIÓN

Exercicio: representa nos eixes que se indican, desde a perspectiva das **funcións**, os datos anteriores. (O que obterás coñécese como **nube de puntos**).

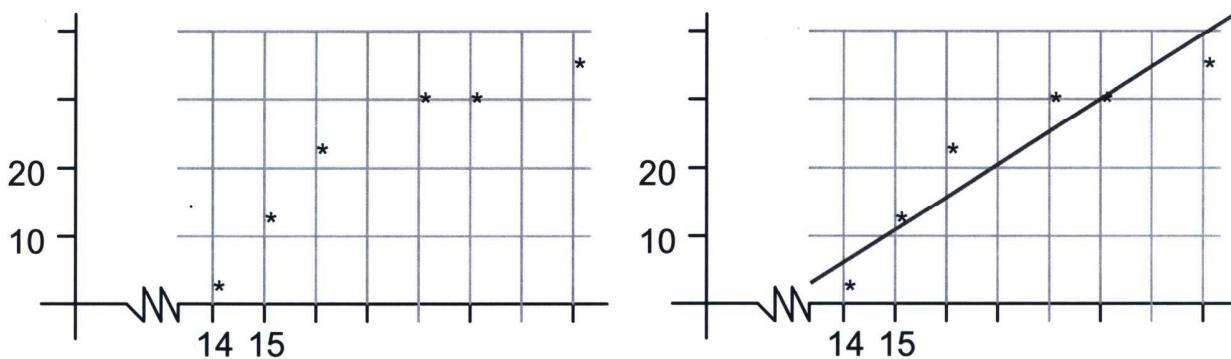

Agora o que nos propoñemos é aproximar esa serie de puntos por medio dunha función manexable, encontrar a fórmula dessa función e aplícalala para obter novos datos.

Vexamos un exemplo: Temos a seguinte táboa de datos, incompleta:

x	14	15	16		18	19		21
y	0'5	13	21'5		31	31'2		35'2

Facemos a gráfica:

A recta é a función máis sinxela: tomamos dous puntos e buscamos a recta que pase por eles (**recta que pasa por dous puntos**). Por exemplo: (15, 10) e (19, 30)

$$\frac{x - 19}{19 - 15} = \frac{y - 30}{30 - 10} \rightarrow y = 5x - 65$$

A través da fórmula podemos completar a información:

$$\begin{array}{ll} \text{Para} & x = 17, \quad y = 20 \\ \text{Para} & x = 20, \quad y = 35 \end{array}$$

E tamén realizar prospécions (previsións teóricas): para $x = 22, y = 45$
e, incluso, retrotaernos no tempo: para $x = 13, y = 0$

c) RECTA DE REGRESIÓN

A idea que se nos presenta a continuación é a de escoller a que puidese considerarse "mellor" entre todas as rectas que nos dan unha boa aproximación. Esa será a que denominemos recta de regresión, que deberá, entón, facer mínimos os erros a respecto dos puntos coñecidos.

Os ditos erros trátanse xeometricamente como distancias entre os puntos e a recta elixida e, para evitar andar con raíces utilizanse os seus cadrados. Asemade quedan todos positivos, evitando así que os erros puntuais se neutralicen mutuamente¹ -o que tamén se conseguiría usando o valor absoluto-. De aquí procede o nome de "**método dos mínimos cadrados**"².

A recta que buscamos denomínase **recta de regresión** e, como calquera outra recta pódese determinar coñecendo un dos seus puntos (neste caso será aquel que conforman as respectivas medias (\bar{x}, \bar{y})) e a súa pendente (inclinación), e responde ao formato: $y - y_0 = m(x - x_0)$ (**ecuación punto-pendente**).

Definitivamente, a ecuación vén a ser: $y - \bar{y} = \frac{s_{xy}}{s_x^2}(x - \bar{x})$

Exercicio: Calcula a recta de regresión para o aproveitamento de órganos em función da idade do doante.

¹ Por ex: erros de 1'2 por exceso e 0'95 por defecto, daría $1'2 - 0'95 = 0'25$, cando o erro total é de:
 $0'95 + 1'2 = 2'15$.

² Ao tratar os datos como puntos no plano, utilizamos dúas variables para representalos. Constrúese unha función -de dúas variables- coa suma de distancias entre os puntos da táboa inicial e os correspondentes puntos da recta $y = a \cdot x + b$, onde "a" e "b" son incógnitas a determinar.

Buscamos o *mínimo* dunha nova función "función suma de distancias" anulando a súa derivada (neste caso anulando as derivadas parciais respecto de cada variable).